

РЕШЕНИЕ

№ 232

гр. гр.Н., 30.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Н., VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: В.В.С.

при участието на секретаря М.Р.Д.
като разгледа докладваното от В.В.С. Административно наказателно дело № 20212150201117 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59-63 ЗАНН.

Образувано е по жалба, подадена от „К.-*” ООД, срещу наказателно постановление № 02-0003688 от 21.10.2021г. на директора на дирекция „Инспекция по труда” – Бургас, с което на жалбоподателя на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 414, ал. 1 от КТ за извършено нарушение на чл. 303, ал. 3 от КТ, е наложено наказание „имуществена санкция” в размер на 1500 лв. Жалбоподателят развива съображения за неясна дата на извършване на нарушението. Намира, че приложение е следвало да намери нормата на чл. 415в от КТ. С тези доводи се иска от съда да отмени НП, алтернативно да го измени, като определи наказанието към предвидения минимум.

Ответната страна в производството - директора на дирекция „Инспекция по труда” гр. Бургас, чрез процесуалния си представител, заема становище за неоснователност на жалбата. Развива съображения в тази насока, като извършва анализ на доказателствата. Намира, че е невъзможно отстраняване на нарушението. Моли обжалваното НП да бъде потвърдено. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и като съобрази доводите и възраженията, изложени в жалбата, намира за установено следното:

От фактическа страна:

На 05.07.2021г. от „К.-*” ООД до ИА „Главна инспекция по труда“ било подадено искане с вх. № 21066996 с правно основание чл. 302, ал. 2 и чл. 303, ал. 3 от КТ, за даване на разрешение за сключване на трудов договор с лицето С.А.И., ЕГН *****, на длъжност „сервитьор“ в бистро „Капри“. На 06.07.2021г. от служители в ДИТ Бургас, сред които св. К.Г. (главен инспектор) била извършена проверка на търговски обект – бистро „Капри“, находящ се в гр. Н., кв. „А.“ № *. На място бил установен Синем Иляз, който полагал труд в обекта като сервитьор – обслужвал няколко маси. На същия била предоставена за попълване справка по чл. 402, ал. 1, т. 3 вр. чл. 402,

ал. 2 от КТ, в която попълнил, че работи за „К.-*“ ООД от 06.07.2021г., в ресторант в хотел „Капри“, няма сключен трудов договор, работи на длъжността „сервитьор“, с работно време от 08:00 часа до 15:00 часа, почивни дни – 1, почивки в работния ден – 1 час, трудово възнаграждение – 900 лв. При тези данни св. Г. връчила на упълномощено от дружеството лице призовка по чл. 45, ал. 1 от АПК, с която било указано служител на дружеството да се яви на 20.07.2021г. и да представи доказателства, сред които трудови досиета на всички работещи в обекта. На 07.07.2021г. било издадено разрешение изх. № 21053440 по описа на ИА „ГИТ“ за приемане на работа на Синем Иляз и на същата дата между него и жалбоподателя бил сключен трудов договор № 7 от 07.07.2021г.

На 29.07.2021г. св. Г. извършила преглед на представените от дружеството документи, като констатирила, че към 06.07.2021г. не било издадено разрешение за работа по отношение на Иляз. При тези данни на 30.07.2021г. съставила на дружеството АУАН № 02-0003688 за нарушение на чл. 303, ал. 3 от КТ. В АУАН било вписано възражение, че документите за разрешение били подадено и се изчаквало разрешение. Впоследствие постъпили и писмени обяснения от 03.08.2021г. На 30.07.2021г. спрямо дружеството бил съставен и Протокол № ПР 2122727 за извършена проверка. Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП, предмет на проверка в настоящото производство.

За случая била сезирана и РП Бургас, ТО Н., като с постановление от 23.09.2021г. бил постановен отказ да се образува ДП за престъпление по чл. 192а, ал. 1 от НК с доводите, че не са констатирани вредни последици.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена с оглед събраните по делото доказателства: АУАН № 02-0003688 от 30.07.2021г., писмени обяснения по отношение на АУАН, справка по чл. 402, ал. 1, т. 3 вр. чл. 402, ал. 2 от КТ, попълнена от Синем Иляз, призовка по чл. 45, ал. 1 от АПК, трудов договор № 7 от 07.07.2021г., разрешение изх. № 21053440 по описа на ИА „ГИТ“, искане с вх. № 21066996 от 05.07.2021г., пълномощно, Протокол № ПР 2122727 от 30.07.2021г. за извършена проверка, показанията на свидетелката Г.. От доказателствата по делото се установява в пълнота описаната по-горе фактическа обстановка. Същите си кореспондират помежду си и съдът ги кредитира. Възраженията на жалбоподателя са насочени към правната страна на спора.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в рамките на седемдневния срок за обжалване по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

Обжалваното наказателно постановление е издадено от компетентен орган (оправомощен да издава НП със заповед № 3-0058 от 11.02.2014г. на изпълнителния директор на ИА „ГИТ“) в срока по чл. 34, ал. 3 ЗАНН. При издаване на АУАН и наказателното постановление са спазени императивните разпоредби на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Не се констатира сочените в жалбата нарушения, свързани с датата на нарушението, тъй като в текста на АУАН и НП по ясен и недвусмислен начин е разграничено, че е извършена проверка както на място на 06.07.2021г., при която са установени определени доказателства, така и по документи на 29.07.2021г. Самата дата на нарушението по ясен начин е отразена – 06.07.2021г.

Настоящият състав като инстанция по същество след извършена проверка за законност,

констатира, че в конкретния случай се касае за извършено нарушение по чл. 303, ал. 3 от КТ, съгласно която разпоредба лицата от 16 до 18 години се приемат на работа с разрешение на инспекцията по труда за всеки отделен случай. От фактическа страна по делото се установява, че на 06.07.2021г., около 12:24 часа, 16-годишният Синем Иляз полагал труд в стопанисван от жалбоподателя търговски обект, като декларирал в попълнена лично от него декларация всички елементи на трудовото правоотношение (длъжност, работно време, почивни дни, почивки в работния ден, трудово възнаграждение) и посочил за свой работодател „К.-*” ООД. Същевременно при извършената проверка по документи се установява, че с Иляз бил сключен трудов договор от 07.07.2021г., като на същата дата било дадено и разрешение от ДИТ Бургас. Крайният извод на съда е, че Синем Иляз е полагал труд за жалбоподателя и въпреки, че към 06.07.2021г. е бил на 16 години, не е било издадено разрешение за приемането му на работа от ДИТ Бургас в полза на този работодател. Т.е. фактическият състав на нарушението по чл. 303, ал. 3 от КТ е осъществен.

Основното възражение на жалбоподателя е за приложението на чл. 415в, ал. 1 от КТ, като съдебният състав намира, че са налице предпоставките за приложението на цитираната норма. Съгласно чл. 415в, ал. 1 КТ за нарушение, което е отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лв. Нарушението по чл. 303, ал. 3 КТ не попада сред тези, които не могат да са маловажни (изчерпателно изброени в чл. 415в, ал. 2 КТ). Наред с това от установените по делото (и описани в наказателното постановление) факти може да се направи извод, че нарушението е отстранено веднага след установяването му. Същото е установено на 06.07.2021г. Още на 05.07.2021г. от жалбоподателя са били подадени необходимите документи за даване на разрешение, като такова е получено на 07.07.2021г. – ден след установяване на нарушението. На същата дата е сключен и трудов договор с непълнолетното лице. Следователно нарушението е отстранено веднага след установяването му и то по инициатива на жалбоподателя (необходимите документи са били подадени още преди проверката), като считано от 07.07.2021г. реализирането на правото на труд от страна на Иляз е било осигурено в пълна степен по предвидения в КТ начин. Не се споделя тезата, че е невъзможно нарушението да бъде отстранено, тъй като представлява допустителство. Именно чрез получаването на разрешение се отстранява и извършването на нарушението по чл. 303, ал. 3 КТ, като се гарантират в пълна степен правата на непълнолетното лице. По този начин не само, че извършеното на 06.07.2021г. нарушение е преустановено, но и е преустановена възможността за настъпване на каквито и да било неблагоприятни последици за непълнолетното лице. На следващо място съдът констатира, че от нарушението не са произтекли вредни последици за работника. Вярно е, че на 06.07.2021г. той е осъществявал трудова дейност без необходимото разрешение, но намерението на работодателя изначално е било да се снабди с необходимото разрешение (още на 05.07.2021г. е подал документи за това). С получаване на разрешение на 07.07.2021г. и сключване на трудов договор с непълнолетния работник на същата дата, правото му на труд е гарантирано по предвидения в КТ ред. Няма никакви данни преди 07.07.2021г. (т.е. на 06.07.2021г.) Иляз да е търпял вредни последици във връзка с осъществяваната от него трудова дейност. Нещо повече – такава преценка очевидно е извършена и от ДИТ Бургас, тъй като въпреки установеното на 06.07.2021г., на 07.07.2021г. на работодателя е дадено нужното разрешение. Т.е. самият наказващ орган е приел, че работодателят не нанася вреди на работещия непълнолетен и му е позволил да го приеме на работа. Подобно е и становището на РП Бургас, ТО Н., като с постановление за отказ да се образува ДП са изложени съображения именно за липсата на вредни

последници.

С оглед горното настоящият съдебен състав достига до извод, че изцяло приложима е нормата на чл. 415в, ал. 1 от КТ. При тази квалификация на извършеното от жалбоподателя нарушение следва да бъде намален и размерът на наложената имуществена санкция по чл. 414, ал. 1 КТ – 1500 лв. В чл. 415в, ал. 1 от КТ е предвиден размер на санкцията от 100 до 300 лв. При определяне на наказанието при условията на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН съдът достига до извод, че справедливото наказание, което следва да се наложи на дружеството е „имуществена санкция“ в определения от директора на ДИТ Бургас размер от 300 лв. Това е така, тъй като са налице достатъчно смекчаващи отговорността обстоятелства (вкл. действията, предприети по получаване на разрешение още преди проверката и липсата на вредни последици за непълнолетния), които предполагат приложението на чл. 415в, ал. 1 от КТ, но при определяне на наказанието следва да се отчете обстоятелството, че до работа е допуснато непълнолетно лице без разрешение, поради което в рамките от 100 до 300 лв. за постигане на целите на чл. 12 от ЗАНН на жалбоподателя следва да се наложи наказание „имуществена санкция“ в размер на 300 лв.

С оглед изложеното обжалваното наказателно постановление следва да бъде изменено, нарушението да бъде преквалифицирано като такова по чл. 415в, ал. 1 КТ вр. чл. 303, ал. 3 КТ, а наложеното на жалбоподателя наказание - да бъде намалено до „имуществена санкция“ в размер на 300 лв.

При този изход на спора с оглед изричното искане на процесуалния представител на ДИТ Бургас и на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН в полза на наказващия орган следва да се присъдят направените разноси – за юрисконсултско възнаграждение. В тази връзка следва да се има предвид, че разноските се определят по реда на АПК. По смисъла на чл. 143, ал. 3 от АПК когато съдът отхвърли оспорването страната, за която административният акт е благоприятен, има право на разноси. В Тълкувателно решение № 3 от 13.05.2010г. по тълкувателно дело № 5/2009г. по описа на общото събрание на колегиите на ВАС е прието, че случаите, в които съдът отхвърли оспорването страната дължи заплащане на разноси за юрисконсултско възнаграждение, когато административният орган е представляван от юрисконсулт в производството. Видно от мотивите на ТР в такива случаи следва да се приложи субсидиарно разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК. Според този текст размерът на присъденото възнаграждение за юрисконсулт не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Впрочем и разпоредбата на чл. 63, ал. 5 от ЗАНН препраща към чл. 37 от ЗПП. Според чл. 37, ал. 1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Въз основа на този текст е приета Наредба за заплащането на правната помощ. Съгласно чл. 27е от цитираната Наредба възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 120 лв. Т.е. съдът следва да определи юрисконсултското възнаграждение именно в тези рамки. С оглед фактическата и правна сложност по делото, съдът достига до извод, че за осъществяването от юрисконсулта процесуално представителство в полза на наказващия орган следва да се определи възнаграждение в размер на 120 лв. Като се вземе предвид изменението на НП и намаляването на наложената санкция от 1500 на 300 лв., съдът достига до извод, че съразмерно с потвърдената част от НП на наказващия орган следва да се определи юрисконсултско възнаграждение в размер на 24 лв. (арг. от чл. 63, ал. 3 от ЗАНН вр. чл. 144 АПК вр. чл. 78, ал. 3 от ГПК). Присъждането на част от претендираните разноси при изменение на НП е в съответствие и с трайната практика на ВАС по дела по ЗОДОВ (по реда, на които са се разглеждали претенциите

за разноси преди измененията в чл. 63 от ЗАНН). В този смисъл напр. е Решение № 1168 от 23.01.2020г. по адм. дело № *07/2018г. на ВАС. Посочената сума следва да се присъди в полза на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда”, доколкото последната е юридическото лице на бюджетна издръжка, към което принадлежи ДИТ Бургас (като териториално поделение) – арг. от чл. 63, ал. 5 ЗАНН вр. чл. 2, ал. 1 и чл. 16, ал. 1 от Устройствен правилник на изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" вр. пар. 1, т. 6 от ДР на АПК.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 02-0003688 от 21.10.2021г. на директора на дирекция „Инспекция по труда” – Бургас, с което на „К.-*” ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр. Н., ул. Г.С.Р. № **, на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 414, ал. 1 от КТ за извършено нарушение на чл. 303, ал. 3 от КТ, е наложено наказание „имуществена санкция” в размер на 1500 лв., като на основание чл. 415в, ал. 1 във връзка с чл. 303, ал. 3 от КТ НАМАЛЯВА размера на наложената имуществена санкция от 1500 лв. на 300 лв.

ОСЪЖДА „К.-*” ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр. Н., ул. Г.С.Р. № **, да заплати на изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда”, на основание чл. 63, ал. 3 и ал. 5 ЗАНН, сумата от 24 лв., представляваща направени по делото разноси – юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Бургас в 14-дневен срок от датата на получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия при Районен съд – Н.: _____